

til at bygge en Bro paa dette Sted. En saadan Bro vil, saa vidt man har Oplysninger derom, koste omkring 4 Millioner Kr., og at opretholde Dampfærgeforbindelsen vil koste Forrentningen af 3 Millioner Kr., medens de Færtøjer, der ere knyttede til denne Forbindelse, ville repræsentere omkring en Million Kr., som da ville blive fri; det vil med andre Ord sige, at alene den Dag i Dag vil en saadan Bro forrente sig lige saa vel som Dampfærgeforbindelsen. Jeg vil imidlertid indrømme, at Spørgsmaalet om en Bro ligger maaste mere bestemt for, naar vi komme til den fulde Løsning af dette Spørgsmaal, det vil sige, naar vi ad Nare staa over for en Dampfærgeforbindelse mellem Gjedser og Warnemünde. Før vi faa en saadan i Gang kunne vi ikke sige, vi have gjort, hvad vi skyldte denne Forbindelse, og hvad vi ere i Stand til at gøre for at holde paa, at Sverig—Norges Forbindelse med Udlandet passerer gennem vort Land, og særlig passerer vor Hovedstad, og det tror jeg har stor Betydning for Hovedstaden og derigennem for hele Landet. Medens jeg altsaa kun kan være i Tvivl, om man ikke maaste har taget for bestedent paa Sagen ved ikke allerede nu at bringe Spørgsmaalet om en Bro over Storstrømmen frem, er jeg dobbelt af samme Mening lige over for den anden Del af Forslaget, Guldborgsundbroen. Denne Bro maag ombygges, derom er der sikkert ikke nogen Tvivl. Det er ganske almindeligt, at Folk, naar de fra Toget se, at de have passeret Broen sige: Gudskelov, nu ere vi da komne over den denne Gang. Jeg har ganske vist selv personlig ikke næret megen Ængstelse i saa Henseende, fordi jeg ved, at er der noget, der er en Fordel ved en Træbro, er det, at man ser Mangleterne; hele Maaddensskaben træder bedre i Øjnene. Naar man derhos sender den Samvittighedsfuldhed, hvormed vi vedligeholde vort Materiel, særlig det Materiel, hvormed vi vide, at der ved kan fremkaldes Ulykkestilfælde, har jeg været ganske heroliget; men naar man nu faar Forslag frem fra dem, som bære Ansvar over for denne Bro, og de for at faa den forbedret, gaa saa vidt, at de ville blive staaende ved, hvad jeg foreløbig maag betragte som en Hovedreparation af Broen, saa vil jeg sige, at saa betyder det, at man er paa det rene med, at der maag gøres noget, og at man for ikke at blive afvikte vil nøjes med det mindst mulige. Det er, hvad det bestedne Forslag siger mig, men det hindrer ikke, at jeg har en Tvivl, om det virkelig er rigtigt, at vi gaa saa vidt i Bestedenhed at vi lade os nøje med en Hovedreparation i

Stedet for en virkelig Nybygning, som kan gøre Tjeneste i en længere Fremtid. Jeg skal indrømme, det er noget, der ikke kan fuldt skønnes om, for man ser Forslaget i Detaillerne, og det faar jo først et eventuelt Udvalg Velighed til. Jeg skal ogsaa indrømme, at der er ikke Tvivl om, at man paa Grundlag af Pælenes Bevarelse med Hensyn til de Dele deraf, der have været stadigt under Vand, kan komme til noget, der er ganske holdbart fra første Færd af, og at man saa kan forbinde Pælene med en nogenlunde paalidelig Overbygning, nærer jeg heller ikke Tvivl om, men ved Siden deraf kan jeg ikke tro, at det bliver saa permanente Anlæg, man faar ud deraf, som det er ønskeligt. Jeg for mit Vedkommende har ikke mindst taget Ordet for at anmode det ærede Udvalg om nøje at undersøge, om der ikke kunde være Anledning til at gaa, ikke til det mest bestedne Forslag, som Regeringen bliver staaende ved, men til det noget fordringsfuldere, som Overingeniøren for Statsbanerne har foreslaet, nemlig at der bygges ubelukkende paa Stenpiller med en Jærnoverbygning. Jeg tror, at der er saa meget mere Anledning dertil ogsaa for Statens Vedkommende, som jeg antager, at Staten — enten den, som den efter min Mening bør, overtager Lolland-Falster Banerne eller den endnu en Stund vil nøjes med at bære Forrentningen af disse Baner uden at have positiv Indflydelse paa deres Drift — vil være stærkt interesseret i, at der ikke kommer for store Udgifter i Fremtiden. Det er det, som jeg særlig vilde anmode Udvalget om nøje at prøve, idet jeg i øvrigt skal anbefale Sagen paa det bedste.

J. C. Christensen: Det er kun en Bemærkning af mere almindelig Natur, jeg har at gøre. Jeg skal ikke forbyde mig i specielle Spørgsmaal angaaende Bygning af Broen eller Anlæg af Havnen derovre, men naar jeg ser paa Forslaget, saaledes som det her er forelagt, kommer jeg til at spørge mig selv: Hvad er Rentegaranti? Naar jeg da læser Forslaget igennem og undersøger det Lolland-falsterste Jærnbaneelskabs Stilling, bliver jeg straks klar over, at Rentegaranti her er i Virkeligheden det samme som Statslaan. Naar Staten garanterer en vis Rente, er det det samme, som om Staten laaner Pengene til at bygge Jærnbaneerne for. Naar det Lolland-falsterste Jærnbaneelskab har en Anlægssum paa 5,660,000 Kr., tror jeg det er, og Staten betaler fulde 4 pCt. deraf med 226,400 Kr., er Forholdet ganske det samme, som om Staten havde laant Pengene til Anlæget